

5-та дружина потегли към лѣвото крило, азъ отидохъ къмъ дѣсното и заповѣдахъ на Куртянова да направи сѣщото, т. е. да се присѣдини къмъ главнитѣ сили. На командира отъ 3-та рота на 2-та дружина пратихъ заповѣдъ съ единъ драгунинъ (заповѣдта не стигнала), да остави позицията на Черпанския пѣть и да отстъпи на горѣ слѣдъ драгунитѣ. А самичкѣтъ рѣшихъ да минѣ презъ града и да се отбия въ конака, за да предупредѣ жителитѣ въ необходимостта да бѣгатъ.

Бѣлогрудовъ, до когото това не се отнасяше, тѣй като неговитѣ драгуни отстъпваха вече къмъ коноводитѣ си, бѣше до толкова рицарски честенъ, щото не поиска да ме остави самичакъ и побърза да ме придружи съ десетина безконни драгуни. А населението? . . . Населението, като повѣрва, за голѣма жалостъ, въ съвременното пристигване на нашитѣ главни сили подъ командата на генералъ Гурко, като повѣрва въ непоколебимата храбростъ на нашия малкъ отрядъ, надѣвало се, че ний ще се одържимъ до престигането на очѣкваната помощъ, и жестоко си отплати за това довѣрие.

Въ началото на боя мнозина въоръжени българи излязоха прѣдъ града и завзеха краищата на улицитѣ къмъ лѣвата, въ които бѣха размѣстени дружинитѣ. Нѣкои отъ улицитѣ бѣха заградени съ празни кола. Както се вижда, милиционеритѣ не сѣ очаквале нашето отстъпване и се готвѣе да се присѣдинятъ въ критическа минута къмъ войската, да отбраняватъ наедно града, като отстъпватъ раскрачъ, поразврачъ и само съ сѣжна цѣна да го продаждъ на неприятеля. Въ числото на защитницитѣ граждани видѣхъ азъ и членовѣтъ на градския съвѣтъ, които още отъ първия гърмежъ на оръдията оставиха конака. Доктора, малко блѣденъ, нѣ съ рѣшително спокойно лице, се разхожда съ оръжие въ ръце около нашитѣ резерви.

Като минувахъ покрай лѣвото крило, азъ усиѣхъ да размѣнѣ съ него нѣколко насърчителни фрази, а при второто обхождане на отбранителната линия, не го видѣхъ вече. Смѣлостта на жителитѣ достигаше до тамъ, щото въкой же-